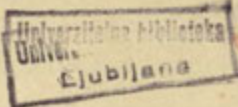

7

Ejubiljana, 26. / 18. 98

Ms. 703

Blagorodna gospica!

Prosim, da mi odpuščate
ker sem toliko časa molča-
la. Zadržati bi se bila
morala na vsi ljubeznivi-
vosti, a jaz nisem storila
ničesar. - Odpuščate mi
mujе duševno stanje, bilo
tam je ^{ta} pravi grozno. -
Zavestnih misel! Moj
Bog, niti delati nisem
mogla, niti misliti! Ta
melankolijska ^{te} prezeča me
je popolnoma. - Kamaj
zdaj sem postala, zopet
malo pridruža. Moji vra-
gi "Slovenki" potlejem v

priznan nekaj malenkosti.
"Lilice" sem vzela Tom in svetni
nazaj. Najbolje mi je hotel za-
pusti a tega nisem pustila.
Kaj raje v predalih "slovenke"
zagledajo dan. - Kativrite
kakov in kadar Tam drago,
jaz bi rada, če mislu in
doči na jedinstvo natične-
te. Erižema se ne reka graj-
na reobnija in prav potri-
bujem delo zar da ne obupam
o sebi. - Izkovite, jaz Tam
poslijem se več. Če berne dni
maj za Božje kaj, o delati
kovicin.

Tpisovni mi postojajo čez
dalje bolj neugovno. Taka
cenjeni maj sef mi je to dni
preprečeval pisoviteljevanje o
gloh tako "durch die Plume

in posebe je fabriciranje. Na-
redoviti podlistek, naravnost.
- Erižema natičnost! - To jaz
sem mu povedala svoje nusi.
nje in nra to mi je milost.
no "dovolil", da radi "mate-
rijskega" napaka, pusem se
pisati in tudi v "starot" in
pica pot možno tifo. -
jaz sem se morala upslani-
ti tem milim in pravičnim
zahtevam in navodnega
upolna ker slovek o gradni
živeti ne more. - Oslavnost!
In potem se vrnem. - Osave-
kari mi je obljubil, da na-
tione vake teden vsaj dve
moje stvari, a zdaj pride
jedva vaka dva meseca
jedna na vsto. Osabrivši
mi natične moje stvari
jedinstvo dolgo leto, mor.

Da" namreč ker se ni pregledal
dal vraga gradiva če tudi če
ima že dva mesca v rokah
in četudi mi je zatrjeval, da
njde moje stvari, če bodo le
ploh holičraj za tisk. -
Profesor Bežek mi ne reče
ni "dobro" ni "slabo", če tudi
imam neko stvar še pre-
sede tamkraj. In moja vraga
se mi naravno odziva po
toku nepetih vedno stalje in
dalje.

Ah kako delom z vse-
ljem. Predor plinim hje kako
spodrijevalno besedo, a fa-
ko spino in poziram razna
razpravljajija našega sveta
o dolžnostih. - Dobili smo
pisalni stroj. In njem se
spočeta ne more absolut-
no po besedah agenta dela-
ti reči ho štiri ure na dan.

Jar sem razlozil, da v medeljski
 ma njem osem vo in ho sem
 popolnoma utonjena, ko me
 je bolela glava, ho so me bo-
 lele volke, da sem mislila,
 meso mi odstopi od kosti, ho
 sem dejala, da ne morem
 več, odprtil mi je spar-
 epistimi in pilavini opaz-
 karni. In to je bilo prilož-
 v medeljski, ho so drugje pisar-
 ne vedno zaprte. Obiskala me
 je prijateljica, a jaz sem mora-
 la sedeti v pisarni in tuj je
 v svoji veličastnosti ne-
 kazal hederu, naj si zapom-
 ni, da inson jaz prvi ho
 "ne bode dela" en prost dan.
 - Ha ha, preveda pravično!
 - - Oh volkade, procto et!
 Ne more se biti elvek, treba
 je biti masina! -
 In ne bi imelo val to blap-

jevstvo kaj sreča! - Da
nič, da sem, sika, to je edini
rezultat. - Če ne, če ostane
tu, otrpnem popolnoma za
se, a kaj, kaj naj počnem?
kvojs pot morata sem odlo-
žiti na 1. februarja, pa
kaj ...!? - Ne ne, tedaj
grem na pale način, leži
tako ali tako! - Da le sem
zeloj stradam, potem mi ne
bo sila. A tu to prahdunje
nelojnje duše in pameti sa-
mo, da se stovet naji, ne,
to se mi je galoi, tega mo-
ra biti hore.

- Glede na sem zelo polra-
jati na galerijo seveda. Tam
edini med proletarijatom in
podlunom prahdunje nemu-
ne opozabi hi mi hvarijo.
entika, hi mi z nelo ironijo
duše vokal vzlet. - - Tu ta

smeh! - "Za kaj, kaj fin ipas"
slisim v najbolj dramati-
nem prizoru! - Ah ta boral
nost! - Tam v loždu pa se
naprigrone zake haktirajo
med povzorni in zdelajo med
igro ter niti ne slutijo, kaj je
prostat in kaj je smislost.

In to naše ljudstvo, ti obrati-
hi, ti čevčariji, te mezarice, ti
jelovrki učenci, nisem niti
vedela, kako pivo je žive ima-
jo, kamo koničen int ta je
se nekaj razpit pri njih, obru-
goga pa absolutno ni.

Izali nemnost, optimis-
mus novost!

Gjude z veliko prca so bele
prave po navadi je plemeniti.
To se le nekak štatsklist hi
se po potrebi pleč ali obleč!
Jaz moram v obzgo no-
vo storo, to me mičuje! -

Opovestite da tam pisem ta-
ko! ali j' meni^u je to kultura
in ne samo sel meree.

Opovestite mi in povejate
se mi! kaj sem nemarna.
Taj pa je življenje, ho reka
maja tarin primodarij! -

Šlovaj ali utoni! - Ho
pa se ptovajmo, se se vlije ka-
daj namo malo prevleha por-
cija vode v gilo, ni za to, por-
pojilkar ne čudi ilovih postar-
ne le bolj trdajit! Ptovajmo
kmalot je menda gotovo pride
na breg in se ne! - Ho, do-
jita utone in le kedar je sam,
je slovenska stroki! -

Da z Bogom! Tcharizam se.
Privriem poždenat

Pyolke

Prosim, če mi izvolite prejetje te-
ga lista z jedro dopisovico nagovoriti.

26. IV. 98.